

dochter van Mr. Herman Buekel en kreeg in 1390 met zijn vrouw voor hun leven de wijn- en biertollen van den hertog in pacht. In 1405 moet Katrine overleden zijn en treffen wij als zijn vrouw aan Margriete dochter van Mr. Wouter. De zooeven genoemde pacht werd tot $\frac{1}{3}$ verminderd in 1407, zooals zij ook nog in 1411 was. Ook zijn woonplaats wordt opgegeven; 15 April 1404 schonk hij het erf, achter zijn huis gelegen, om Godswil aan de kerk om daarmee het kerkhof te vergrooten. Dit huis aan den Middeldam gelegen, waarin hij toentertijd woonde, mogen wij houden voor het huis De Spiegel, en het is zeer eigenaardig, dat dit in 1473 en volgende jaren aan den heer van Bulgersteyn en zijn erfgenamen behoorde. Deze Jan de Witte of heer Jan de Witte komt in 1407 met Oedzier van Coudenhoven als bloedverwant van een weeskind voor en in 1398 als scheidsrechter in een kwestie over de erfenis van Ogier van Cralingen tusschen heer Dirc van der Lecke en heer Aernt van Duvendoerde. De vader van zijn eerste vrouw is misschien dezelfde geweest als Herman Bokel, die in 1366 kanunnik van S. Jan te Utrecht was. Jan de Witte verkeerde dus wel in de beste kringen. Bij de moeilijkheid om tusschen Delft en Rotterdam als bakermat een keuze te doen, zullen wij ons dus verder maar liever niet aan gissingen wagen.

Evenals vele andere ambten werd omstreeks 1440 ook het baljuwschap verpacht. Het was eenvoudig een geldkwestie. Wij vinden in dien tijd zelfs gedeeltelijke verpachting, zoodat meerdere personen de opbrengsten van het baljuwschap deelden. Voeg daarbij, dat de heeren baljuwen dikwijls niet zelf hun ambt waarnamen, doch dit aan een plaatsvervanger of stedehouder overlieten, dan kan men nagaan, tot welk een verwarring dit aanleiding kon geven, en hoe weinig bevorderlijk dit was voor een goed waarnemen van dit gewichtige ambt.

De inkomsten van den baljuw-rentmeester bestonden uit den 5den penning van alle boeten en den 10den penning van de renten. Alle misdrijven te Rotterdam vielen onder het gerecht van den baljuw behalve halsmisdaden, die hij bij den gouverneur en raad van den hertog moest aanbrengen om door dezen berecht te worden. Van die halsmisdaden werd doodslag uitgezonderd, waarover de baljuw vonnis mocht vellen, daar deze schuld gewoonlijk met geld kon afgekocht worden. Van alle vonnissen door den raad geveld, ontving de baljuw toch den 5den penning;